Solemnitatea înscăunării I. P. S. Patriarh Justinian Marina

(Urmare din pag. I-a)

mele unor școlarități apropiate de cei mai de seamă profesori de misiune, apelul meu către cler este același cu al Sf. Apostol Pavel: „Induind duhul minții voastre să vă îmbrăcați în omul cel nou" (Efeseni IV, 23—24).

In al doilea rând, Biserica Ortodoxă Română pentru a putea răspunde cu folos acelorași idealuri și năzuințe ale poporului nostru dreptcredincios, trebue să-și reorganizeze pe alte baze, păstrând regulile canonice și monahale, clerul monahal, care trebue să fie în slujba luminii, culturii și ajutorului societății, condus de spiritul evanghelic al jertfelniciei pentru aproapele, făcând din schiturile și mânăstirile lor, isvoare curate cu apă răcoritoare a Evangheliei lui Hristos pentru sufletul atât de însetat de lumină și de adevăr al poporului român dreptcredincios, neuitând îndemnul Sf. Evanghelii care grăește „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău"; aceasta este întâia și cea mai mare poruncă. Dar a doua asemenea acesteia este: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. Aceste două porunci cuprind toată Legea și proorocii". (Matei XXII, v. 37—40).

Pentru aceasta însă tot clerul monahal trebue să treacă prin aceeaș școală ca și clerul de mir, prin același foc curățitor care să topească toată zgura unor păcate ale trecutului, care încă mai dăinuesc în Sf. Mânăstiri, redând Bisericii Ortodoxe Române un monahism nou și luminat, care să îmbine viața duhovnicească cu cea socială și culturală.

In al treilea rând trebuesc revizuite armele acestor misionari și înarmarea lor cu armele duhului celui nou, pentru a ajuta în năzuințele lui pe omul cel nou, pe omul păcii, pe omul unei societăți pașnice și plină de iubire. In lumina acestor postulate urmează să fie organizată toată predicarea cuvântului evanghelic, cea scrisă prin revista, fie prin cărți de studii sau predici, fie prin cărți de literatură religioasă. Reorganizarea acestui areopag de misiune, se impune poate mai degrabă decât celelalte măsuri amintite mai înainte, atât pentru orientarea și îndrumarea clerului de mir și monahal cât și pentru luminarea poporului dreptcredincios pe calea vieții celei noui.

Și în sfârșit, în al patrulea rând Biserica noastră trebue să se preocupe și de formarea clerului ei de mir și monahal în viitor. In acest scop trebue să-și reorganizeze instituțiile pentru formarea clerului, care să poată răspunde tuturor năzuințelor și nevoilor poporului dreptcredincios, un cler cu dragoste pentru ridicarea poporului și cu zel pentru câștigarea sufletului poporului, suflete sincer, un cler cu drag de muncă pentru propășirea Bisericii și Patriei.

ONORAT PREZIDIU,

In lumina acestor postulate, când cei cu Domnul în suflet „nu mai suntem ai îndoelii spre pieire, ci, după spusele apostolului, suntem ai credinței celei noui, spre câștigarea de suflete și refacerea lumii" (Evr. X, v. 39), înțeleg să-mi îndeplinesc cu sfințenie și devotament față de Biserica și poporul meu dreptcredincios misiunea mea de Patriarh.

Toate acestea nu se vor putea însă realiza decât numai cu sprijinul Domniilor Voastre, cu concursul binevoitor al Onoratului Guvern și al Sf. Sinod, în care-mi pun toată încrederea.

Cu aceste mărturisiri vin să mulțumesc prea respectuos Domniilor Voastre, pentru încrederea ce mi-ați arătat, întărind alegerea mea la vrednicia de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române din Republica Populară Română și încredințându-mi acest toiag păstoresc.

Să trăiți mulți ani fericiți cu sănătate și spor în munca ce depuneți pentru prosperarea și fericirea poporului nostru.

Să trăiască patria noastră, Republica Populară Română și puterea să înflorească într'însa Biserica noastră Ortodoxă.

Cuvântarea de răspuns a d-lui prof. dr. C. I. Parhon

Apoi d. prof. dr. C. I. Parhon, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a rostit următoarea cuvântare de răspuns:

Inalt Prea Sfințite Părinte Justinian,
Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române,

Am ascultat cu o deosebită mulțumire cuvântarea înțeleaptă a Prea Sfinției Voastre și ni s'a umplut sufletul de bucurie văzând drumul luminat și sănătos pe care voiți să îndrumați Biserica Ortodoxă din țara noastră.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. R. vă mulțumește pentru încrederea ce-i arătați și vă asigură de sincera afecțiune ce vă păstrează și de toate speranțele ce își pune în modul cum înțelegeți să îndrumați pe credincioșii Bisericii ce conduceți.

Alegerea Prea Sfinției Voastre ca Patriarh a fost o mare sărbătoare nu numai pentru Biserică ci și pentru Prezidiu, Guvern și întreaga Republică Populară Română.

Ca și Inalt Prea Sfinția Voastră constatăm cu multă mulțumire că viața religioasă din țara noastră este legată în mod indisolubil de statul democrat român și credem ca și Sfinția Voastră că Statul și Biserica trebue să se ajute reciproc deoarece „Toată țara care se desbină înăuntrul său se pustiește și toată cetatea sau casa care se desbină înăuntrul său nu dăinuește. Să căutăm dar, cele ce înlesnesc Pacea și slujesc spre a ne ajuta unul pe altul.

Reținem mai cu seamă din înălțătoarea Prea Sfinției Voastre cuvântare cele patru probleme capitale pe care vă propuneți să le rezolvați și anume în primul rând îndrumarea slujitorilor Bisericii pentru apostolatul social cerut de vremurile noui și deci o selecționare și o promovare a elementelor dovedite apte și pregătite, care înoind duhul minților să se îmbrace în omul cel nou, așa cum grăește Apostolul Pavel.

Dar mintea limpede văzătoare a Prea Sfinției Voastre își dă bine seama că o parte din misionarii Bisericii trăesc în mentalitatea și atmosfera veacurilor apuse, și nu văd lumina și nu ascultă glasul vremurilor noi, constituind o piedică în noua activitate socială a Bisericii.

Firește, aceste rămășițe vor trebui îndepărtate, așa cum să îndepărtează părțile mortificate dintr'o plagă cangrenată sau neghina din grâu.

Ca și Prea Sfinția Voastră credem că și clerul monahal trebue să fie în slujba luminii, culturii și ajutorului societății, condus de spiritul evanghelic al jertfirei de sine pentru binele aproapelui.

Suntem în total alături de Prea Sfinția Voastră când afirmați că pentru a-și îndeplini chemarea sa clerul monahal ca și cel de mir trebue să facă aceeaș școală și să treacă prin focul curățitor care să topească toată zgura unor păcate ale trecutului redând Bisericii ortodoxe române un monahism nou și luminat care să îmbine viața duhovnicească cu cea socială și culturală.

Aprobăm cu totul ideile Inalt Prea Sfinției Voastre în ceeace privește înarmarea misionarilor Bisericii cu armele duhului celui nou care să ajute pe omul cel nou, pe omul păcii, pe omul unei societăți pașnice și pline de iubire precum grăiți așa de frumos și de înțelept. Cărțile de literatură religioasă, revistele, predicile, trebue să respire această nouă și sănătoasă atmosferă.

Creșterea unui cler de mir și monahal, care să se hrănească cu hrana cea nouă și să respire duhul vremurilor noi constitue o însemnată preocupare a Inalt Prea Sfinției Voastre pe care suntem siguri că o veți aduce la îndeplinire.

Desigur că veți găsi în membrii Prezidiului, ai Guvernului, ai Sfântului Sinod și ai Marei Adunări Naționale, tot sprijinul pe care îl bine meritați.

Să trăiți întru mulți ani, Inalt Prea Sfințite Patriarh.

*

I. P. S. Patriarhul Justinian a primit apoi felicitări din partea membrilor Inaltului Prezidiu în frunte cu d. dr. C. I. Parhon, a membrilor guvernului în frunte cu d. prim ministru dr. Petru Groza, a autorităților civile și militare.

Asistența încolonată într'un lung cortegiu ,a coborît Dealul Patriarhiei, însoțind pe I. P. S. Patriarhul Justinian până la Biserica Sf. Spiridon Nou, din str. Șerban Vodă. Pe trotuarele căii de parcurs erau așezați preoți, călugări, călugărițe, corurile seminarelor ,etc. S'au intonat imnuri religioase.

Solemnitatea instalării canonice a I. P. S. Patriarh Justinian Marina

In biserica Sf. Spiridon Nou s'a celebrat o slujbă religioasă de către un sobor de înalți chiriarhi în frunte cu I. P. S. Mitropolitul Nicolae al Ardealului, I. P. S. Vasile, Mitropolitul Banatului și I. P. S. Firmilian, Mitropolitul Craiovei, apoi P. S. Gh. Vintilescu, directorul Sf. Sinod, a citit gramata sinodală de așezare în Scaun a I. P. S. Patriarh Justinian. A urmat ceremonia intronizării, după care luând cuvântul I. P. S. Mitropolitul Nicolae al Ardealului a urat I. P. S. Patriarh Justinian o păstorire îndelungată, în numele Sf. Sinod.

I. P. S. Nicolae Crutițschi, Mitropolitul Moscovei, a citit următoarea scrisoare de felicitare trimisă de I. P. S. Alexei, Patriarhul Moscovei, I. P. S. Patriarhului Justinian, cu prilejul intronizării:

Scrisoarea I. P. S. Alexei, Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii, citită de I. P. S. Mitropolit Nicolae Crutițchi

Sanctității Sale Prea Fericitului Părinte Patriarh al României Justinian,

In această memorabilă și solemnă zi a înscăunării Voastre pe tronul patriarhicesc al Bisericii ortodoxe române în numele întregei Biserici ortodoxe din Rusia și al meu personal îmi îndrept gândurile cu felicitări frățești către I. P. S. Voastră, exprimându-vă sincerele mele urări, ca înalta slujire Casei lui Dumnezeu, la care sunteți chemat, să fie cât mai rodnică și mântuitoare atât pentru I. P. S. Voastră cât și pentru Biserica română, încredințată cârmei I. P. S. Voastre.

In virtutea legăturilor de strânsă prietenie spirituală, legături cari de multă vreme au existat între Biserica noastră și cari s'au întărit și mai mult în timpul din urmă, în virtutea acestor legături pentru noi și Biserica noastră, nu pot rămâne indiferente nici durerile și nici bucuriile Bisericii Ortodoxe Române.

Așadar, cu multă durere am retrăit evenimentul trist, — încetarea din viață a I.P.S.S. fostul Patriarh Nicodim, cu care am fost uniți prin lanțul puternic al dragostei curate, datorită legăturilor stabilite atât prin vizita fostului Patriarh la Moscova, cât și prin vizita mea în România. In ei am apreciat adânc: — izvorul dragostei către școala noastră duhovnicească ! — Academia Teologică din Kiev la care s'a adaptat; — dragostea lui nefățarnică către Biserica noastră și slujitorii ei și dragostea lui sinceră către poporul nostru rus.

Lucrările lui de vastă cultură teologică, cărora s'a devotat până'n ultimele clipe ale vieții sale, l-au situat în rândul celor mai recunoscuți și de seamă (autorizați) teologi, pe care l-a cultivat și dăruit Bisericii ortodoxe școala noastră teologică rusă. Plecarea lui, a unui cârmaciu înțelept și iscusit, a unui cârmaciu cu multă experiență este o mare și dureroasă pierdere nu numai pentru Biserica română ci pentru întreaga Biserică ortodoxă de pretutindeni. Și noi cu pioasă smerenie și frumoasă amintire în rugăciunile noastre îi vom pomeni numele lui.

De altă parte, vestea alegerii I.P.S. Voastre în scaunul văduvit de Patriarh al Bisericii române, ne-a prilejuit momente de adevărată bucurie duhovnicească. Și noi, împreună cu Biserica română, ameriți ne închinăm, rugând pe bunul Dumnezeu ce a binecuvântat alegerea Prea Fericirii Voastre, să-și reverse mila și binecuvântarea sa divină și asupra lucrării viitoare și a slujirii Inalt Prea Sfinției Voastre.

Cred și sunt convins că I.P.S. Voastră veți binevoi a onora cu prezența în fruntea delegației Bisericii române, solemnitatea noastră bisericească cu ocazia aniversării a 500 ani de autocefalie a Bisericii ortodoxe ruse, cum și a lua parte la lucrările congresului, în chestiuni bisericești, ce va avea loc în luna Iulie a. c.

Uniți în rugăciuni comune și cu gânduri de sinceră și curată prietenie, să se întărească și să se cimenteze cu cele mai strânse și solide legături unirea noastră frățească și spirituală, care să fie atât pentru binele și prosperitatea Bisericilor noastre, cât și pentru binele și folosul popoarelor noastre.

ALEXEI PATRIARHUL MOSCOVEI și al întregei Rusii
Moscova în 3 Iunie anul 1948.

*

După predarea scrisorii de felicitări, I. P. S. Nicolae Crutițschi, Mitropolitul Moscovei a prezentat în numele său personal și în numele delegației Bisericii Ortodoxe Ruse felicitări cu prilejul intronizării I. P. S. Justinian ca Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

I. P. S. Nicolae Crutițschi, Mitropolitul Moscovei, a menționat vechile legături dintre Bisericile ortodoxe române și ruse, stăruind în special asupra semnificației ultimelor vizite, a fostului Patriarh Nicodim în URSS în Iulie 1946 și a I. P. S. Alexei, Patriarhul Bisericei Ortodoxe Ruse în România în anul trecut.

„In acest chip — a spus I. P. S. Mitropolitul Nicolae Crutițschi, se formează o unitate de vederi, care consolidează forțele de neînvins ale Bisericei Ortodoxe".

CUVÂNTUL I. P. S. MITROPOLIT CHIRIL, DELEGATUL I. P. S. S. ȘTEFAN, EXARHUL BULGARIEI

Apoi, a luat cuvântul I. P. S. Mitropolitul Chiril, delegatul I. P. S. Ștefan, Exarhul Bulgariei, care a spus următoarele:

Inalt Prea Sfințitul și Fericitul Exarh al Bulgariei și Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Bulgare, ne-au însărcinat să prezentăm Inalt Prea Sfinției Voastre sentimente adânci de dragoste frățească, felicitări cu ocazia ridicării Inalt Prea Sfinției Voastre în scaunul de Patriarh și urări pentru cel mai bun succes în slujba Sfintei Biserici a Domnului nostru Isus Christos.

Biserica Ortodoxă Bulgară, totdeauna cu cordialitate sinceră a împărtășit bucuria și durerile Bisericii Ortodoxe Române, scumpei surori întru Christos. Aceasta se datorește precum spiritului de unitate ecumenică ce pătrunde Bisericile ortodoxe locale, tot așa și vecinătății noastre, ceeace reprezintă un fapt de Dumnezeu pus. Ambele Biserici prin vecinătatea lor sunt convocate să colaboreze la învierea și întărirea duhului ecumenic în sânul ambelor popoare, adică la ridicarea și limpezirea conștiinței despre unitate în credință.

Iată, de această înțelegere condus, soborul arhieresc bulgar totdeauna este foarte sensibil pentru fiecare bucurie și tristețe a Bisericii române.

De aceea, cu durere am participat la pierderea Patriarhului Nicodim, iar acum cu o inimă deschisă intrăm în bucuria Bisericii voastre cu prilejul înălțării I.P.S. Voastre la rangul de Patriarh și cu rugăciuni vă urăm sănătate, putere, viață lungă, ca să conduceți mereu cu mare succes Sfânta Biserică română pe calea mântuirii, care este însuși Domnul Isus Christos, oarecum El a zis: "Eu sunt calea".

Intregului Sinod arhieresc transmitem felicitări călduroase pentru fericita alegere în persoana Inalt Prea Sfinției Voastre. Bunul Dumnezeu cu darul său să ocrotească Sf. Biserică română care este înzestrată cu evlavie și virtute creștină, să-și continue misiunea apostolică spre binele poporului român și societății creștine.

Noi suntem convinși că Inalt Prea Sfinția Voastră veți avea inițiativa generoasă, ca pe calea bisericească să fie întărită prietenia între cele două popoare ale noastre, ceeace corespunde și dorinței fierbinte a I. P. S. Exarh al Bisericii Bulgare Ștefan.

In felul acesta, în buna înțelegere și prietenie cele două Republici populare, română și bulgară, să progreseze în buna stare spirituală și materială.

Intru mulți ani Stăpâne!

Despre buna tradiție a Bisericii Ortodoxe Române

Cuvântarea d-lui ministru Stanciu Stoian

A urmat la cuvânt d. Stanciu Stoian, ministrul Cultelor, care a rostit următoarea cuvântare:

Un străvechi obiceiu a statornicit ca, la instalarea în scaun a unui înalt demnitar, să i se facă urarea de a fi bun și drept, ca înaintașii săi buni și drepți, de a păstra, înmulți și desăvârși bunul material sau spiritual ce i se încredințează. E un îndemn și o speranță, ca acela ce este atunci o promisiune, să fie mai apoi plinire și faptă.

La înscăunarea de acum, a I. P. S. S. Justinian Marina, în scaunul de prim vlădică și patriarh al Bisericii ortodoxe române, în numele guvernului Republicii Populare Române, îi facem și noi, cu căldură și încredere deplină, aceeași tradițională urare.

Căci bunele tradiții trebuesc păstrate și cultivate și noi suntem bucuroși să credem că I. P. S. Sa așa va face. Tradițiile cele bune — datinile sau predaniile cum li se spun în biserică — sunt memoria vie a obștei, comoara de experiență și înțelepciune, pe care ne-au lăsat-o înaintașii și care împiedică omenirea de a reîncepe învățătura individual și cu fiecare generație.

Ceeace este adevărat despre tradiție în genere este adevărat și despre tradiția creștină. Tradiția creștină — apostolică și patristică — se prezintă în întrupările ei ,ca tot atâtea momente succesive și progresive, rezultat al efortului pe care fondatorii și părinții Bisericii l-au făcut pentru desvoltarea acesteia.

Putem spune, pe drept cuvânt, că tradițiunea cea bună este înțelepciune, ieșită din nevoi și păstrată în obiceiurile obștei, identificându-se cu obștea. Ea devine astfel unealtă de preț în mâna progresului, contribuind efectiv la micșorarea suferinții în lume și la așezarea păcii și bunei înțelegeri între noroade.

Aceasta este tradiția cea bună a Bisericii ortodoxe române și a Bisericii ortodoxe în general. Peste faptele mai puțin vrednice de laudă ale unora dintre slujitorii ei a trecut vremea.

La instalarea în scaun, a noului Patriarh al Bisericii ortodoxe române, tradiția aceasta bună ne stărue în minte și pe ea o invocăm.

Nimeni nu ar putea să întoarcă înapoi carul istoriei. De vremuri apuse pe veci și nedorite, pline de împilări și suferințe, poporul nu se înduioșează. Biserica și ea, nu poate să lucreze decât după cuvintele Apostolului Petru care spune: „După făgăduința (noi) așteptăm cer nou și pământ nou, în care locuiește dreptatea". In trecut căutăm pilde, dar fapta ne duce spre viitor. Poporul așa cugetă și Biserica trebue să stea lângă popor.

Acestea sunt gândurile și acestea sunt sentimentele ce ne stăpânesc acum, la instalarea ca patriarh a I.P.S.S. Justinian Marina. I le aducem cu prisos, în convingerea profundă că ele sunt și ale Inalt Prea Sfinției Sale.

Inalt Prea Sfințite!

Poporul și guvernul său se bucură azi, la înscăunarea pe care ți-o face. Ne bucurăm și nădăjduim.

Iți urăm, Inalt Prea Sfințite Justinian, să fii sănătos pentru a merge pe urmele înaintașilor buni și drepți.

Iți urăm ca, având veșnic în minte pildele lor de vrednicie și înțelegere, să ai și puterea și norocul să le înfăptuești.

Să fii, Inalt Prea Sfințite, neclintit în dragostea de patrie și popor, așa precum ai fost și până acum și precum Antim din Iviria a fost la vremea lui. Să ții la unitatea turmei ce-ți este încredințată spre păstorire și la înfrățirea cu Bisericile ortodoxe, în cadrul luptei pentru pace și bună înțelegere între popoare.

Un soare nou a răsărit pentru poporul nostru azi și pentru popoarele vecine noui. Ele și-au luat nobila sarcină de a-și făuri singure fericirea, fără regi și boieri, fără exploatatori de orice fel. Ele și-au creiat republici populare libere și independente, înfrățite între ele și în deosebi înfrățite cu marea ocrotitoare a lor și a democrației adevărate de pretutindeni, Uniunea Sovietică.

Iți urăm Inalt Prea Sfințite, ca păstorirea pe care o inaugurezi, să fie spre întărirea acestor așezări, spre întărirea Republicii Populare Române, spre întărirea păcii și spre slava ideilor de libertate și dreptate pentru popoare.

CUVÂNTAREA I. P. S. PATRIARH JUSTINIAN

Tuturor le-a răspuns I. P. S. Justinian Marina, Patriarhul Bisericii ortodoxe române, nou instalat.

Inalt Prezidiu,
Onorat Guvern,
Inalți Prea Sfințiți și Prea Sfințiți Părinți,
Onorată asistență,

Infricoșat de greutatea sarcinei luate și grele răspunderi ce mă așteaptă, după cuvântul psalmistului, nu-mi rămâne decât să implor ajutorul lui Dumnezeu, rugându-l fierbinte: „Arată-mi Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu (Ps. 142)".

Pe deplin încredințat însă, în ajutorul „Domnului nostru Isus Hristos, Păstorul cel mare al oilor" (Evrei, XIII, 21) și încurajat de trecutul Bisericii noastre, care grăește cugetului meu: Toți acești înaintași ai tăi nu sunt decât o pildă și un îndemn pe acest scaun, așa încât să vezi cele ce au făcut ei, în împrejurările grele prin care au trecut cu turma oilor lor, și să le urmezi fapta și să desăvârșești jertfa; întorcându-mi ochii către membrii Sf. Sinod care m'au asigurat, prin cuvântul I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, de toată colaborarea și de tot sprijinul, în sufletul meu încolțește nădejdea că și noi vom putea merge pe urmele înaintașilor noștri, cu puteri unite, umăr și umăr și cot la cot, servindu-ne Biserica și Țara.

Inalt Prezidiu,
Onorat Guvern,
Inalți Prea Sfințiți și Prea Sfințiți Părinți,
Onorată asistență,

In urechile tuturor stăruește încă ecoul ultimelor cuvinte ale Sf. Evanghelii de astăzi: „Și mai am și alte oi, care nu sunt în staulul acesta și pe acelea mi se cade să le aduc". (Ev. Ioan, X, v. 6).

Iarăși, vrând nevrând, gândul nostru sboară la frații noștri români greco-catolici, care până acum 250 de ani, erau în staulul Bisericii noastre, erau cu noi. Răpiți din staul de „furul care nu vine, decât numai să fure și să junghie și să piarză" (Ev. Ioan X, 10), folosind la început, amăgiri deșarte cu „beneficii și privilegii", pentru a le cumpăra sufletele, ca apoi „să junghie și să-i piarză", dacă ar fi îndrăznit să vină acasă, în staulul lor. Au rămas oile, „care nu sunt în staulul acesta", fiindcă, de furul și urmașii lui, abia la 30 Decembrie 1947 au scăpat bieții români.

Dureroasele sbuciumări sufletești, care au transformat viața românească transilvană într'o mare tragedie, cum se exprimă istoricul Gheorghe Barițiu, încep odată cu instaurarea stăpânirii feudale, a dinastiei Habsburgilor hipercatolici asupra Transilvaniei. Consolidarea Tronului dinastiei Habsburgilor cât și puterea lor de exploatare erau socotite în funcție de tăria catolicismului. Politica prozelitismului catolic în Transilvania și mai cu seamă între români, era pe prim plan. De aici, obligațiunea pentru regii Habsburgi de a depune jurământ pe Sf. Evanghelie să extirpeze pe toți cei ce se vor împotrivi.

In lupta cu biserica catolică și cu puterea formidabilă a unui stat, ca imperiul habsburgic, care organizase cel mai feroce prozelitism religios, însoțit de cea mai sălbatică teroare „preoții smeriți dela sate, lipsiți de ierarhia prigonită și întemnițată, așterneau pe hârtie în chinuite slove chirilice hotărârea lor nestrămutată: „noi și biserica noastră, întru care ne-am născut prin Sf. Botez, întru care credem și nădăjduim iertarea păcatelor și viața de veci să o dobândim, pe această credință a părinților noștri vrem să stăm neclintiți în veci, de care sfântă credință nici sabia, nici focul, nici goana, nici chinurile, nici foametea, nici moartea să nu ne poată despărți".

Au plătit însă scump cei cari cu dârzenia lor au apărat credința ortodoxă. Nu e momentul să amintim mai pe larg, n'a uitat însă nimeni sbuciumatul veac al XVIII-lea, pe a cărui frescă sunt imortalizați mii de martiri, fie stinși în pribegie și captivitate, ca Inochentie Klain, fie că le-au putrezit oasele în temnița dela Kufstein, țărani dârzi și preoți dela țară, fie că au fost frânți pe roată ca martirii dela Bălgrad.

Nu sunt uitate nici sutele de schituri și mânăstiri mistuite de focul poruncit de Maria Tereza și nici bubuitul tunurilor generalului Bukow, din ordinul acelei crăese pentru nimicirea mânăstirilor voevodale din Transilvania.

In asemenea condițiuni de luptă, care depășesc orice prozelitism confesional, o parte din turma bisericii ortodoxe din Transilvania, amenințată cu moartea, a mers și a stat alături de staulul lupilor tiraniei, timp de 220 ani și n'a avut încă curajul să se reîntoarcă în staulul bisericii mame, după isgonirea habsburgilor, fiindcă în locul lor veniseră stăpâni în Transilvania Hohenzolernii, credincioși și devotați aceluiași prozelitism catolic, trecând alți încă 30 de ani.

Ce s'a urmărit prin actul politic „al unirii" cu Roma, smuls de habsburgi și biserica catolică, cum și prin concordatul hohenzollernilor? In primul rând s'a urmărit o spărtură sufletească în sânul neamului nostru pentru ca să-l stăpânească și să-l exploateze mai ușor și în al doilea rând s'a urmărit desnaționalizarea românilor. De o trecere la catolicism a românilor, iezuiții s'au îndoit de acest succes, încă din primii ani ai unirii și au acceptat un compromis tot de natură politică, nu religioasă, mulțumindu-se numai cu recunoașterea de stăpân a Papei. Ori cât de slab ar fi fost sporul pe care românii uniți puteau să-l aducă bisericii catolice, sortită de habsburgi să devină „dominantă" în Transilvania, politica vieneză îl socotea drept arvună a viitoarelor sale cuceriri sufletești. Nu era nici decum înclinată să renunțe la gândul de a isbuti mai târziu să smulgă pe toți românii din Transilvania din străvechile lor legături cu frații de peste munți, izolându-i de aceștia și înduplecându-i să se reîntoarcă deplin nu numai cu fața, ci și cu inima spre Viena împărătească.

Prin asemenea mijloace Cezaro-papismul și imperialismul habsburgic v'a putut ține pe voi frați români greco-catolici, despărțiți de frații voștri ortodocși timp de 220 ani. Odată cu revenirea Transilvaniei la patria mumă, în 1918, toată suflarea românească v'a așteptat să veniți și voi în sânul bisericii mame. Ați fost din nou împiedicați de imperialismul bisericii catolice, care-și găsise sprijin în dinastia hohenzollernilor, care spre o mai deplină siguranță, au impus țării noastre concordatul. Sunt destule mărturiile chiriarhilor noștri despre strădanțele lui Ferdinand în acest sens, el afirmând agresiv adesea că sprijină pe catolici, fiindcă el este catolic. Nimeni n'a mai îndrăznit să vorbească de unirea fraților români transilvăneni.

Dar toate relele au și ele un sfârșit, nedesmințindu-se înțelepciunea proverbului: după furtună vine vreme bună, după suferință vine biruință.

Ultimul stâlp al Cezaro-papismului și imperialismului în aceste locuri, ultimul hohenzollern a abdicat.

Suntem în curent cu ultimele svârcoliri ale Cezaro-papismului, instrument al noului imperialiști de a menține desbinarea între frați, de a folosi clerul bisericii greco-catolice ca instrument de slujire a scopului lor de dominație în țara noastră, singura lor nădejde, întrucât poporul greco-catolic este alături de întregul nostru neam în lupta lui de păstrarea libertăților câștigate, de apărarea suveranității și independenții Statului Român.

Către clerul greco-catolic, singura nădejde a Cezaro-papismului noullor imperialiști în țara noastră, și către românii greco-catolici, îmi îndrept părinteasca grijă însoțită de o caldă rugăminte:

„Nu vă mai lăsați amăgiți. Fiți vrednici români ca și înaintașii voștri, cari au păstrat cu viața lor tezaurul comun neamului românesc, „toată legea și credința ortodoxă din liturghiile și slujbele bisericii ortodoxe" și cari au murit cu nădejdea eliberării din jugul umilitor al tiraniei, când acest tezaur va înlesni revenirea voastră într'o singură biserică, într'o singură credință, temelie nesdruncinată neamului și patriei".

Ce ne mai desparte? Nimic altceva, decât credincioșia pe care încă o mai acordați cu supunere Romei! Intoarceți-vă această credincioșie către Biserica neamului nostru, a strămoșilor noștri și ai voștri.

Energiile pe care le-am cheltuit cu toții până acum în lupta defensivă pentru salvarea ființei religioase și naționale a neamului nostru, să le întrebuințăm de azi înainte, sub scutul părintesc al Statului Român, al Republicii Populare Române, numai pentru consolidarea suveranității, libertății și independenții naționale a Statului nostru democrat.

Cele mai largi perspective ni se deschid pentru activitatea noastră în viitor, când nu vom mai munci izolați, părăsiți și prigoniți ca și în trecut, ci vom fi închegați într'o biserică puternică națională, care să cuprindă în sânul său tot clerul și tot poporul român din scumpa noastră patrie.

Odată cu inima plină de dragoste de părinte vă întind și mâna mea frățească, chemându-vă cu cuvintele nemuritoare ale poetului:

„Hai să dăm mână cu mână cei cu inima română".

Inalt Prezidiu,
Onorat Guvern,
Inalți Prea Sfințiți și Prea Sfințiți Părinți,
Onorată asistență,

Să mă iertați că inspirat de cuvintele Sf. Evanghelii: „Și mai am și alte oi, care nu sunt în staulul acesta, și pe acelea mi se cade să le aduc", am stăruit atât de mult la chemarea mea către aceste oi, cu nădejdea că „vor auzi glasul meu" de părinte și frate.

Mulțumesc mai întâiu Inaltului Prezidiu, care a binevoit să-mi acorde încrederea înmânându-mi astăzi cârja patriarhală.

Mulțumesc Inalților Prea Sfințiților reprezentanți ai Bisericilor Rusă și Bulgare pentru atenția acordată și pentru dragostea față de mine, mărturisită așa de frumos prin caldele lor urări.

Mulțumesc onoratului Guvern pentru bunăvoința ce mi-a arătat și în deosebi d-lui ministru al Cultelor, pentru cuvântarea d-sale, plină de pilde demne de urmat pentru mine.

Mulțumesc Inalților Ierarhi ai Bisericii Române care m'au însoțit și mi-au făgăduit tot sprijinul lor și în special I. P. S. Mitropolit Nicolae Bălan, pentru caldele urări ce mi-a făcut.

Mulțumesc întregei asistențe pentru bunăvoința cu care a participat la acest mare act din viața mea.

Darul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sf. Duh să fie cu noi cu toți.

Amin!

*

Apoi cortegiul a plecat spre Patriarhie în aceeași ordine ca la venire.

In Palatul Patriarhal s'a făcut Polihroniul obișnuit de încheere.

Concertul dela Ateneu

Seara, la orele 18, a avut loc la Ateneul Român un concert cu caracter religios dat de Soc. Corală „Carmen" pentru sărbătorirea I. P. S. Justinian, cu prilejul înălțării în Scaunul de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

La concert au participat membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale în frunte cu d. prof. dr. C. I. Parhon, membrii guvernului în frunte cu d. dr. Petru Groza, I. P. S. Patriarh Justinian, membrii ai corpului diplomatic, membrii delegațiilor Bisericilor străine, mitropoliții și episcopii Bisericii ortodoxe române, membrii Sf. Sinod, șefi de autorități, civile, militare, culturale și bisericești, numeroși preoți, etc.

Programul a cuprins numeroase bucăți religioase de compozitori români și străini.

Academia de științe din URSS salută Institutul de studii româno-sovietic

D. prof. dr. Ștefan Nicolau, președintele Institutului de Studii Româno-Sovietic din București, a primit următoarea telegramă:

5 Iunie, Moscova

Academia de Științe a Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice salută Institutul de Studii Româno-Sovietic pentru ziua glorioasă a aniversării sale și îi urează succes în viitor, activitatea rodnică și desvoltare prosperă a legăturilor de prietenie între muncitorii de științe intelectuali români și cei sovietici.

Președintele Academiei de Științe din URSS.,
S. VAVILOV

SINDICATUL ARTE GRAFICE DIN SIBIU A CHEMAT LA INTRECERE SINDICATUL GRAFIC DIN BUCUREȘTI

Sibiu, 4 Iunie

Cu prilejul conferinței dela Uniunea Muncitorilor Grafici din București, la care au asistat toți președinții și secretarii sindicatelor grafice din țară, d. Dumitru Domnariu, președintele sindicatului sibian, a provocat la întrecere sindicatul din Capitală.

Obiectivul urmărit de această întrecere este mărirea producției în sectorul artelor grafice, îmbunătățirea nivelului tehnic și grafic al cărților și imprimatelor, precum și reducerea prețurilor cu 15-25% până la data de 7 Noembrie 1948, când se vor analiza rezultatele întrecerii.

Pentru îmbunătățirea calității produselor, lupta se dă între întreprinderile grafice în frunte cu „Progresul" și întreprinderile de acelaș gen din Capitală.

Intreprinderile „Grațioasa", „Deropa" și „Fabrica Română de creioane" participă la această întrecere, având ca obiectiv sporirea cantității, îmbunătățirea calității și reducerea prețurilor produselor lor.

PREȚURI MAXIMALE LA GEAMURI

Ministerul Comerțului a dat decizia prin care se fixează noile prețuri maximale de vânzare a geamurilor pe întreaga țară.

Beneficiul de 15 la sută la vânzările de geamuri în detaliu a fost redus la 12 la sută, iar o altă dispoziție prevede că și angrosiștii pot vinde geamuri în detaliu.

Realizările matematicei sovietice

de IVAN VINOGRADOV
membru al Academiei de Științe din URSS, director al Institutului de matematică al Academiei

Nicio ramură a științei sovietice inclusiv matematica, nu este ruptă de viață. Știința sovietică, în totalitatea ei, se află în slujba desvoltării neîncetate a economiei naționale a țării noastre, a tehnicei și edificării ei.

In acest scurt articol autorul încearcă să expună principalele succese realizate de matematicienii sovietici, care nu se închid în cabinetele lor, ci lucrează pe baza unui plan, ținând seama de cerințele vieții.

TEORIA NUMERELOR ȘI ALGEBRA

Autorul acestui articol a descoperit o nouă metodă, care permite să se rezolve o categorie mare de probleme din teoria numerelor dintre care unele au format zadarnic obiectul eforturilor unor savanți cu renume mondial, timp de mai multe secole. De pildă, cu ajutorul acestei metode a putut fi rezolvată faimoasa problemă, pusă încă în anul 1742 de Goldbach, dovedind, că orice număr impar suficient de mare, este suma a trei numere simple. Elevul meu I. Linic, folosind metodele sale proprii, a obținut deasemeni o serie de remarcabile rezultate originale. In speță, el a dovedit că numărul cel mai simplu conținut într'o progresie aritmetică cu rația mare nu este deloc atât de mare, cum fusese stabilit anterior. Profesorul N. Ciudacov a găsit cea mai apropiată aproximație de funcția P/x/, care dă numărul numerelor simple, incluse între O și + X.

O altă metodă foarte generală în teoria numerelor a fost stabilită de L. Snirelman. Această metodă a permis deasemeni o importantă înaintare într'o serie de probleme clasice, puse de mult timp [illegible].

Paralel cu numerele întregi obișnuite în teoria numerelor joacă un rol important așa numitele numere algebrice, care sunt rădăcini cu coeficienți întregi. In teoria numerelor algebrice cele mai importante rezultate au fost obținute de N. Cebotarev. Sunt foarte importante și lucrările făcute de B. Delone asupra numerelor algebrice, în legătură cu cristalografia.

Numerele care nu sunt algebrice se numesc transcedentale. Rezolvând una din faimoasele probleme puse în 1901, de Hilbert, A. Chelfond a dovedit caracterul transcedental al unei importante categorii de numere. In această categorie intră, de pildă, logaritmii zecimali ale tuturor numerelor întregi pozitive, care nu sunt puteri întregi ale lui zece.

Teoria algebrică a numerelor formează un domeniu, care trece dela teoria numerelor la algebră. In algebra propriu zisă, principalele lucrări ale noastre sunt legate de acea parte a ei, care se numește teoria grupelor. Din această categorie fac parte remarcabilele lucrări ale lui L. Pontreaghin asupra așa numitelor „grupe continui". Aceste lucrări se bucură de un renume mondial. In domeniul teoriei grupelor sunt cunoscute deasemeni și remarcabilele lucrări ale lui N. Cebotarev, C. Smidt, A. Curoș, A. Malțev, A. Macarov și alții.

TEORIA FUNCȚIILOR

Chiar în primii ani după revoluția socialistă în țara noastră s'au format două mari școli în teoria funcțiilor. Conducătorul uneia din ele a fost S. Bernștein (Harcov). Această școală se ocupa cu studierea aproximațiilor funcțiilor. In aceste probleme S. Bernștein a fost un strălucit continuator al marelui matematician rus P. Cebâșev.

Conducătorii celei de a doua școli au fost D. Egorov și N. Luzin din Moscova. Această școală se deosebește nu numai prin strălucitele ei rezultate științifice bine cunoscute atât la noi în URSS cât și în străinătate, ci și prin întreaga pleiadă de mari matematicieni creiați de această școală (P. Alexandrov, B. Golubev, A. Colmogorov, M. Lavrentiev, D. Mensov, P. Novicov, I. Privalov, V. Stepanov, M. Suslin, A. Hincin și alții). Acești matematicieni au constituit nucleul școalei matematice din Moscova, care a devenit celebră în întreaga lume. Majoritatea elevilor acestei școale au trecut apoi să lucreze în alte ramuri ale matematicei. Dar primele lor lucrări fuseseră consacrate teoriei funcțiilor.

M. Lavrentiev și elevul său M. Keldâș au legat strălucitele lor lucrări asupra teoriei funcțiilor cu aeromecanica, unde au obținut rezultate remarcabile. Un alt strălucit savant în ramura teoriei funcțiilor, N. I. Mushelișvili, șeful școalei matematice din Tbilisi, a aplicat în mod strălucit știința sa într'o altă ramură a mecanicei — în teoria elasticității.

GEOMETRIA

Mare parte din lucrările geometrilor sovietici aparțin topologiei. Topologia este acea parte a geometriei, care studiază proprietățile obiectelor geometrice, ce rămân neschimbate oricât de arbitrar ar fi deformate, cu condițiunea însă, ca aceste deformațiuni să se facă fără întreruperi. Școala topologică sovietică, înființată de P. Alexandrov și P. Urâson și condusă în momentul de față de P. Alexandrov și L. Pontreaghin, ocupă un loc de frunte în știința mondială. Lucrările topologilor sovietici au intrat atât de trainic în știință, încât topologia contemporană nici nu poate fi concepută fără ele. Lucrările topologilor sovietici se bucură de renume mondial. Așa sunt de pildă numeroasele lucrări ale lui P. Alexandrov și P. Urâson asupra topologiei teoretico-multiple. Tot așa sunt lucrările lui L. Pontreaghin asupra legilor de acțiune, care stabilesc legătura între proprietățile acelei părți de spațiu, care este ocupată de un corp oarecare, și între proprietățile celeilalte părți a spațiului. Importante cercetări în domeniul topologiei aparțin deasemeni lui A. Marcov (junior) și A. Tihonov.

Folosind metodele topologice, L. Pontreaghin a obținut strălucitele sale rezultate în teoria grupelor continue. Aplicând metodele topologice, L. Liustern și L. Snirelman au rezolvat faimoasa problemă a lui Poincaré, dovedind că pe orice suprafață convexă, suficient de netedă există cel puțin trei linii geodezice închise.

In geometria diferențială, care studiază proprietățile geometrice „în mic", adică în apropierea suficientă a unui punct oarecare a obiectului geometric considerat, au obținut rezultate importante N. Efimov, V. Cagan, P. Rașevski, S. Finicov și alții.

TEORIA PROBABILITAȚILOR

In străinătate teoria probabilităților era denumită cunoscută ca „o știință rusă", întemeiată mai ales datorită lucrărilor lui P. Cebâșev și A. Marcov (senior). Savanții sovietici (S. Bernștein, A. Colmohorov, V. Romanovski, E. Slutki, A. Hincin și alții) sunt continuatori demni ai lui P. Cebâșev și A. Marcov. Datorită lucrărilor lor matematica sovietică continuă să joace rolul primordial în știința mondială în domeniul teoriei probabilității lor. Cercetările făcute de ei în această ramură au îmbogățit știința matematică cu o serie de noi și importante fapte și generalizări și au permis să se aplice în proporții necunoscute până atunci teoria probabilităților, în diferite ramuri ale științei.

MATEMATICA ANALITICA

Una din cele mai importante realizări în această ramură aparține lui S. Bernștein, care a dovedit caracterul analitic al tuturor soluțiilor suficient de netede ale ecuațiilor eliptice diferențiale de gradul doi, cu două funcțiuni independente.

Mari merite în domeniul analizei aproximațiilor are A. Crălov, deși aceasta constitue o mică parte din aportul enorm adus de el științei și tehnicei. Importante cercetări în domeniul analizei aproximațiilor au făcut și S. Ceaplânghin, N. Crălov și elevul său N. Bogoliubov. Cu mare succes lucrează în această ramură L. Cantorovici.

In domeniul ecuațiilor cu derivate particulare, au obținut rezultate esențiale N. Ghiunter, S. Sobolev, V. Smirnov, I. Petrovski, A. Tihonov și alții. Numeroase din lucrările matematicienilor sovietici asupra ecuațiilor diferențiale au fost în mod direct aplicate în mecanică și fizică.

Până și cea mai modestă enumerare a rezultatelor obținute de matematicienii sovietici dovedește avântul și nivelul atins în Uniunea Sovietică de știința matematică, succese cu care se mândrește întreg poporul sovietic. (Agerpres).